

KORT VERHAALTJE

Pierre Cardin

Veertig jaar geleden nam hij afscheid omdat hij werd overgeplaatst naar een andere lokatie. Hij, Nelis, was nogal populair en daarom werd er aardig wat geld opgehaald.

Er was zelfs iemand die 25 gulden in de pot stopte, terwijl een paar gulden gebruikelijker was.

De voorzitter van de afscheidscommissie, Frenk, was er een beetje confuus van en zei: 'wat moeten we nu voor die man kopen...' Hij trok de stoute schoenen aan en liep naar Nelis, vertelde dat er aardig wat pecunia's te verteren waren, waarop Nelis zei: 'Nou, ik weet niet of het kan, maar ik zou graag een koffertje van Pierre Cardin willen hebben.'

Frenk informeerde naar de prijs van zo'n koffertje en wat bleek?

Honderd gulden meer dan was opgehaald.

Het peinzen en mijmeren over dat tekort duurde een halve dag en Frenk ging het kantoor van Roger binnen die contacten had met de firma Kofferware in België en viel meteen met de deur in huis: Roger, zou jij met je contacten niet zo'n koffertje kunnen ritselen voor honderd gulden minder?

De volgende dag kwam Roger met de oplossing. De firma Kofferware had goede contacten met de leverancier van Pierre Cardin spullen en kon voor honderd gulden minder zo'n exemplaar

leveren.

Toen kwam de volgende vraag: hoe krijgen we dat koffertje hier?

Daar werd het volgende op gevonden: Assistent Gosse werd naar België gestuurd op dienstreis naar de Fa Kofferware, maar in werkelijkheid moest hij een auto huren bij de firma Grayer en naar Hazeldonk rijden. Zo gezegd zo gedaan en precies tussen Nederland en België speelde zich een scene af die in een Bondfilm niet misstaan zou hebben.

Gosse liep langzaam met het geld naar de grens en aan de overkant stapte een man uit met het koffertje. Gosse leverde auto en koffertje in. Het feest kon beginnen, want door de goede contacten was er mooi honderd gulden bespaard; ondanks de kosten van achthonderd gulden voor een halve werkdag en autohuur, maar ja, dat kwam weer uit een ander potje.....